

886-1/6-1

Добрила МАРАВИЋ

ТРИ ПЕСМЕ

УЛИЦА ИЗ НЕДОГЛЕДА

Та густа
даљина

Боје зграда које су
одисале хладноћом
Небо које се својом бојом
уплитало у прозоре

Звучна виљушка
пројектована
у подсечено дрво

ПОПОДНЕВНА ВИЗИЈА

Желела сам да насликам
песак
Рука махинално оловком
оставља
у неколико тачкица
траг по папиру
Тачкице
нису песак
и ја нисам мислила
на зрнца

Све што сам видела
оно у чему сам све видела
оно што сам у свему видела

Диван
нестални
прах

БЕЗ НАСЛОВА

Нешто ме вукло књигама.
Тражила сам међу њима.
Дуго их гледала, ослушкивала.

Само је навика узела једну
и прелиставала.
Ја сам шетала.

У мени коло од немира.
Полице причају животима
постављеним, упитаним.

Једно заборављено осећање пошло је
према мени.

Добрила Маравић рођена у Краљеву 1961. године, по први пут излаже своје стихове суду јавности и то у часопису Повеља“. Д. Маравић је студент класичне филологије.